

I. N. D.

DISSERTATIO ACADEMICA
DE
CAUSIS CORRUPTÆ
JUSTITIÆ,

Ex occasione verborum Corn.
Taciti lib. II. Ann: ubi L. Piso ambitum
fori, corrupta judicia, sævitiam orato-
rum increpat.

Qvam

Cum consensu Ampliss: Fac: Philosoph:
In Academia Regia Aboënsi,
Sub PRÆSIDIO

Viri Clarissimi

DANIELIS ACHRELLI

Eloqventiae Professoris Ordinarii,

Publico honorū examini modestè submittit

ABRAHAMUS E. FALANDER,
O. Bothn.

In Auditorio Max. ad d. 24. Nov. A. 1683.

ABOÆ,

Exc. apud JON. L. WALLIUM, A. T.

VIRIS PI. Reverendis, Clarissimis, Eruditissimis
et de Ecclesia Dei bene meritis,

DN. JOSEPHO MATHESSIO,
Præposito & Pastori in Calajoki
meritissimo.

DN. JOHANNI CAJANO,
Præposito & Pastori in Valdamå
dignissimo.

M. ISAACO FALANDRO,
Pastori in veteri Carlby accuratissimo.

M. JOSEPHO MATHESSIO,
Sacellano in Pedersöre pervigili.

M. JACOBO FALANDRO,
Verbi Divini Ministro in veteri Carlby
maximè attento.

DN. CAROLO RÄLLJÖNS/
Sacellano in Calajoki fideli.

DN. ERICO J. CAJANO,
Sacellano in Valdamå industrio.

Promotoribus, benefactoribus,
fratribus & affinibus in debi-
sam obsequiose mentis tesse-
ram offere

Auctor & Resp.

Ad LECTOREM.

Icentiam qvodlibet audendi, pestem esse rerum publicarum, præclarè indigitarunt ci-vilium rerum scriptores ; ea vero unde originem ducat, jam licebit querere ; cum fas & nefas pari ambulant passu, cum injusta quæque veritatis obvelantur tegmine & tota denique justitiae facies iniquitatis offuscatur nebulis, audet qvilibet non ea qvæ decent & recta sunt, sed fertur quisque ad vanissimæ mentis stolidum præscriptum. Unde tandem proveniunt hæc incommoda ; Regnorum vastationes, desola-tiones urbium, populorum ruinae. In symbolicis veterum tabulis conspici-

untur suspensa fræna; cum hac inscriptione, REGIT & CORRIGIT. Hoc symbolo indigitare voluit erudita antiquitas, quanta sit justitiae in his corrigendis usus & utilitas, quam ob causam Reges & Imperatores quondam constituti sunt, juxta versus;

Hac una Reges, olim sunt sine creati-

Dicere Jus populis, injustaque tollere facta.

Scilicet tantæ erat illis curæ Justitia, ut
hos tanquam custodes & servatores
ejus in summo constituerent fastigio.
Equus si secesserit manu et frænorum ope
non regatur, fertur concitato cursu
per quævis avia & devia, imo sæ-
piissime excusso scessore in libertatem
quodvis agendi semet vindicat; haud
aliter se habes in rerum publicarum
administratione, ni Justitiae frænia co-
hiberetur licentia peccandi, summa
imis subito convolveret nequitia, &
totum

a. Didacus Savedra Symb. Pol.

solum imperium in praeципitum ageret.
Cum autem in ipsa hujus administratione non raro obseruetur ingens error, constitui pauca de Causis corruptae Justitiae ductu magnorum virorum in unum colligere, Et id quidem non ea curiositate, qua ejusmodi maximi ponderis argumenta tradi merito debent, hoc enim commendandum existimo iis, quos prolixus usus rerum praeterea variarum exacta cognitio fecit dissertos, sed, brevitate simplici Et cum tenui mei ingenii facultate conveniente. Tu autem Lector Benebole ea quae in summa hac festinatione in chartam conjecta sunt, boni consule, pro solita tua humanitate tibi persuadens imbecillitatem ingenii Et imperfectum laborem non lacerandum, sed excusandum esse. Vale.

MEM-

MEMBRUM PRIMUM.

Non una est illa benignitas qua genus humanum auxit summus hujus universi Architectus; Et enim ut homini ratione praedito vitam tantum agere non sufficit, sed quo pacto eandem recte instituere ad convenientiam cum voluntate Divina possit, ita ex *lege* ista aeterna in hominum animis *legem* expressit *naturalem*, juxta quam eanquam accuratam lancem actionum suarum honestatem vel etiam turpidinem pensaret, & a qua ad facienda bona, mala vero fugienda stimularetur: sed nec eo erat contenta Divina bonditas; per novit sapientissimus ille Deus naturam humanam per lapsum ita depravatam esse, ut hanc legem vel penitus negligeret, vel tardè admodum exequeretur, idcirco legem promulgavit quam vocamus *moralementem*, & hanc praeceptis inclusit decalogi. Tandem ut modo commodiori conservaretur & regeretur humanae societas, legem superaddidit *positivam*; juxta quas leges æquum

æquum bonumq; conservaretur & prava hominum refrænaretur protervia.
Dolendum autem est optimam hanc
Dei constitutionem, nos homines non
sequi posse, præterquam enim quod
apud singulos se prodit libido legem
transgrediendi, quam humanam imbe-
cillitatem pulchre indigit Poeta

Nitimus in vetitum semper cupimusq; negato,
observatur etiam apud eos quorum inter-
est jus dicere, legem prævaricandi studi-
um. Omissa privatorum libidine, Publicum
examinemus Justitiae defectum;
cujus causas quatuor potissimum pri-
marias commode statui posse existima-
mus. Primam quod attinet initium fa-
cimus a patronis, illi enim primi sunt
qui causas & litigia tractant eorumque
naturam & rationes ipsis judicibus de-
monstrabunt: Sicut autem in rebus o-
mnibus nihil tantas & tam magnastur-
bas dat ac ignorantia, pari quoq; rati-
one in forensibus se habet actionibus;
ni intellexerit patronus causarum ra-
tiones, nec sciat quo pacto juxta eas vel
dicat vel scribat, subito è rectâ viâ in

varios anfractus deducet judicem: haud
aliter ac imperitus ductor aliis viam o-
stensurus, quam ipse ignorat, saepissime
fallit. Hi autem fortassis illi sunt, quos
exagitat Forst. in suis notis politicis
ad Corn. Tac. l. ii. Ann. ubi sic ait at nunc
videre est ubique violenta & rapacissima ge-
nera hominum, per fora omnia volitantium:
qui cum immaturè è scholis eruperint, ple-
rumque ita rudes sunt ut nunquam se libros
babuisse meminerint, & si in circulo doctorum
auctoris veteris inciderit nomen pisces aut e-
dulis peregrinum esse vocabulum arbitran-
tur. Ab iis qui maria transnavigare so-
lent, rei nauticæ requiritur exacta co-
gnitio, ea si destituantur, subito navem
cum vectoribus fluctus absorbent; ita
& accidit illis, qui causarum imperitis
suam comittunt salutem, exhaustis o-
mnibus facultatibus, per inscitiam Pa-
tronorum oleum & operam, ut dici con-
suevit, perdunt. Videre autem li-
cet hos quantumvis rerum omnium in-
peritos & ignaros, summa cum auda-
cia ista coram judice evomere, quæ ipsi
intelligere nunquam didicerunt; com-
mune

mune enim hoc est inter mortales vi-
tium, ut quanto tenuioris quis sit inge-
nii, tanto firmius sibi persuadeat *omnia*
se scire: sunt & alii, qui quidem hac in
parte justitiae non nocent, qui felici in-
genio, longo præterea rerum usu in-
struti, optima sua dona in calliditatem
& astutiam convertunt; Rerum qui-
dem causas probè intelligunt, sed occa-
sionem commodiorem se accepturos
non existimant ingenii vires experiūdi,
quam si causam iniquam ejusmodi co-
loribus depingant, ut nihil mi-
nus quam injusta appareat. Hi ni pu-
niantur, magnas justitiae dabunt turbas;
quod pulchrè indigitarat Baco Verul.
in serm. fid. cap. de officio judicis, ubi
ait, debetur etiam rei publicæ reprobensio
advocatorum moderata, ubi callida nimis
præstant consilia, aut supine apparet negli-
gentia, aut levis informatio, aut indecora,
importunitas aut impudens defensio. Nec a-
lia mens est eruditissimi Forstneri, qui
de iis hunc in modum loquitur; quos se
bene fidem fecellisse constiterit (juramen-
tum intelligit quo semet obstringebant

se nunquam iniquam causam scientes o-
ratores) aut clientem prævaricatione las-
se, preter infamiam genus supplicii excipiat,
cujus timor apud paria ausuros plusquam o-
mnis religio possit. Hæc incommoda ju-
stitia excipit sacra illa auri fames & in-
gens avaritia, quam Doctor gentium
Paulus non hujus tantum mali, sed o-
mnium malorum radicē appellat. Hinc
ut loquitur Forstnerus *multa audivisse*
multa scripsisse accerrime vendunt. Unde
qui propter rem angustam huic illorum
desiderio satisfacere nequeunt, non tan-
tum causa cadunt sed & saepius miserè
mulcantur: illi vero quorum loculi
sacrificia ejusmodi tolerare possunt in-
justa quæq; obtinent. In emblemati-
bus veterum sub figura vulturis mortui
hominis corpori insidentis, describi-
tur indeles malorum causidicorum: Expli-
cationem adhibet autor hanc

*Forenses Rabulas vocavit ille
Togatos bene vultures; sed illud
Inter hos tamen interest, & illos,*

Quod

Quod cadaver a vultus morentur,

Hi vivis quoq; detrahunt eruorem. a.

scilicet ejusmodi hominum maximus
est ardor lacerare & deglubere vi-
tam & fortunas pauperum ac misero-
rum; & hæc quidem prima est causa ob-
quam maximam jacturam patitur Ju-
stitia.

M E M B. S E C U N D U M.

Nec minor Justitiae pestis est hæc de-
qua acturi sumus, *litigiorum proli-*
xitatem: namq; cum tot annorum sum-
ptus egenus aut pauper ferre non pos-
sit, abjecta causa, quamvis justa, injuri-
am quam moram sustinere cogitur.
Tempestate coacta ovis, ut eam evitaret
ad rubrum confugit; quemadmodum
eius aculei velleris partem detraherunt,
ita etiam ea maxime nocent apud quæ
subsidia querimus, & dum unum evita-
mus malum, incidimus in aliud gravi-
us. Paucis autem libet investigare un-
de hæc tanta oriatur mora. Hic vereor
ne prima causa in ipsos redundet judi-
ces, namq; illi sibi non vacare ajunt,
a. Schonborvius in Emb. ne-

nescio quæ necessaria impedimenta cau-
santes, adeo ut præterlapso longo
temporis spatio, precibus vix obtineat-
ur Justitia. Hujus farinæ fuisse judi-
cēm illum existimo de quo habent fa-
cræ literæ, qui precibus viduæ illius se-
rō admodum benignas aures commo-
dabat. Ex hac occasione natam esse i-
stam regulam credo, in qua præscripe-
runt cordati Principes Judicibus suis
certum tempus, ultra quod lites exten-
dere non poterant, nec diutius inter-
se disceptantes detinere. Sic Justi-
nianus Cod. I. 3. tit. I. §. 13. scribit:
Properandum nobis visum est, ne lites fiant
penè immortales & vita hominum modum
excedant (cum criminales quidem causas jam
nostra lex biennio conclusit &c. & paulo
post; Censemus itaq; omnes lites super pe-
cuniū quantacunq; quantitatib; sive super con-
ditionib; sive super jure civilem &c. non
ultra triennii metas post litem contestatam
esse protrahendas. Quod tamen tempo-
ris spatium, sat longum appellat Forst.
Præterea nec raro in causa sunt ipsi Pa-
tronī, qui non statim & quod unica po-
enisse

tuisset fieri molestia, Judicibus ipsum
xerophytor ostendunt, sed formatis con-
clusionibus & causis variis ex ea quam
agere debebant, Judicis animum te-
nent suspensum, in ejusmodi prælimi-
naribus, tempus trahentes quo ipsorum
major videatur fuisse cura & solertia,
& sic commodiori causa eos auro e-
mungant, quibus operam collocant. O-
ptarem autem clientibus omnibus men-
tem istam quam notat Eruditissimus
Schuppius in Orat. de nibilo; Rem
litigiosam, inquit, trahere ament tan-
quam nunquam finiendam, & cum causa
exciderunt, cliens vero rebus suis, merce-
dem nihilominus postulans, saltē quod erat
buerint. Cliens si sapit testanda gratitudinē
causa ipſis dat nihil. Inter animalia
venefica, scribunt naturæ rerum periti
inveniri quoddam genus, quod si ho-
minem aut animal aliud morsu lace-
ret, exiguum inde in primis sentiat
dolorem, qui tamen mox per-
totum se diffundit corpus, atq; tandem,
quamvis lentè, vitalia exedit; haud secus

lon-

longæ istæ lites non quidem statim o-
mnes consumunt facultates, sed virus
suum paulatim diffundunt, donec fundi-
tus hominem evertant. Supra nomi-
natus Schuppius egregium proponit
hujus rei exemplum in eadem oratione
dum scribit; Olim Eques Arragonius in
aulam Hispamicam venit negotii causa, ubi
diu a domesticis & consiliariis Regis elusus,
tandem ingenua provolutus, Regi ipsi petitio-
nem suam exposuit; Rex nutante capite
respondit tu vero accipies nihil, supplex igi-
tur genua Regis exosculans & humiliter gra-
tias agens alacris surgebat; audin' vero re-
gerebat Rex te accepturum nihil: imo re-
pondebat eques ideo gratias ago, optime Rex;
Nam hoc unico verbo refutasti sexcenta men-
dacia ministrorum tuorum, unum ex alio
causantium. Si hoc statim audiisset cum in-
aulam tuam venti, non solum multorum men-
sum solicitudine caruissem sed & sumptibus
non exiguis pepercisssem. Hinc quoq; ul-
terius colligitur multitudinem mini-
strorum saepissimè in causa esse, cu-
nunquam finiatur litigia; horum e-
nim quisque, hoc unicum animo volvit,
quo

quo pacto sibi prospiciat, inde unum cum fueris allocutus non patet dum ad judicem via, salutandi tibi erunt infiniti, quorum omnium dum captas benevolentiam fugit tempus, crescunt impensæ; hoc autem cum factum sit, nullus horum omnium de tua causa est solicitus, etenim laborem omnem rejicit unus in alium: sic dum omnibus te existimas curæ esse, jam nemo tui meminit. De novo itaq; sunt admonendi optimi hi tui fautores, & id non sine tuo magno mala.

M E M B . T E R T I U M .

Sequitur jam tertia causa corruptæ Justitiae, cum apud ipsos Judices error consistit. Nihil efficacius Justitiæ obes se potest, quam si ad ejusmodi officia eveniantur illi, quorum ingenii facultates cum eis minimè coaveniunt. Officium Judicis id præcipuum est, causas accuratè cognoscere & ex earum habitudine Judicium ferre; Si quis judicare de coloribus obnoxie rogaret cœcum, ille sanè desideretur ab omnibus; absurdum.

absurdum pariter id est, si ad judicanda
ignota deferatur aliquis. Nero cum
primum ad principatum pervenit, tan-
ta erat religiositate, ut cum literis sub-
scriberet, in quibus judicabatur aliquis
ad morrem, dixisse fertur; *Utinam nec*
scribere nec legere possem: tanta erat ejus
tunc temporis conscientia, quamvis in
artibus Imperatoriis à Præceptore suo
Seneca eximiè esset informatus: dignum
sanè exemplum quod ab iis memorie
infigatur, qui per crassam ignorantiam
grassari non verentur in innocentium vi-
tam & bona. Hos Satyra tangit Schup-
pius tali; *Multū vel per Generivum vel*
per Dativum casum, vel per alium fortuna-
busum assignantur officia, ut vivere possint si-
cuti Canonici in Papatu & Republica pro-
desse Nibil. Hinc oriuntur duræ nimis
legum explicaciones, ubi moderatio a-
liqua necessaria esset, quod & ex Augu-
stino monet Vinnius in Inst. lib. 4.
Postquam leges latæ sunt non de ipsis sed se-
cundum ipsas judicandum. Potest sanè Ju-
dex verba legi si duriora videantur equita-
te quadam fluctere, ut voluntatem regulato-

ub conservet. Cavendum tamen & hic
est Judici, ne nimiam assumat auctori-
tatem, & ad libitum leges inter-
pretetur, quod pariter monet idem
Vinnius citato loco dum dicit; Judici
permisum non est quo velit modo ita judicare,
quippe quis legum minister est non arbiter, sed
cavere debet ne aliter judicet quam legibus
aut moribus est proditum. Justitiam vela-
tis oculis depinxere veteres, & eo pro-
cul dubio significare voluerunt, abesse
debere in judiciis omnes affectus, t.e.
hunc ob iram puniat, illum propter a-
amicitiam dimittat, nam & hinc Justitiae
perit vigor: etenim sic ait Harpprecht
Tom. 4. in Instit. l. 4. de Jud. Quicunq;
aut consanguinitate aut amicitia; & è con-
trario, vel hostili odio, vel inimicitia, in Ju-
dicando ducitur, pervertit judicium Christi,
qui est Justitia: & fructum illius versit in
damnacione amaritudinem.

Præterea si virile animi robur & con-
stantia in Judice desint, deducitur subito
à via per varias intercedentium voces,
quæ pro familiaribus & amicis aures ejus
obtundunt, vel etiam quod magis est
timendū, per munera se corrumpi sinis,

quam ob causam & aranearum telis
comparantur leges in emblematis ant-
iqvorum, sic etenim scribit Schonho-
vius in corruptos Judices

Aranearum tela magnis rumpitur

Museis, minores strangulat;

Rei potentes judicum sententiam

Odore ducent munerum;

Qui nibil habet quo torqueat leges, miser

In pelle pauper plebitur.

Hinc recte quidem Juramento obstrin-
gendi sunt Judices, ut moneatur sacra-
mento ejusmodi conscientia eorum, de
debita in officio & sedula fidelitate.

Davum in Andria tanta incessit religio
ut in re ferme ludicra perjurius fieri no-
luerit, quanto magis esset optandum, ut
in re seria hujus rei matura haberetur
consideratio. Propterea verbis tam
horridis expressere Juramentum hoc,
seu ex eo patet quod describit Justinia-
nus Nov. 8. tit. 3. postquam recensuerat
ea quæ facere debet Judex in hunc mo-
dum claudit: *Si vero haec omnia non ser-
vavero, recipiam bis & in futuro seculo in
peribili judicio magni Domini Dei & Salo-*

vatoris nostri jEsu Christi, & habeam partem
cum Iuda, & lepro Giezi, & tremore Cain, in-
super & pœnū qua lege eorum pietatū con-
nentur, ero subjectus. integrum Juramen-
tum vid. loco citato.

Ultimo loco in hoc membro & hoc
addendum existimo, spem impunitatis
multis præbere ansam peccandi, adeoq;
propterea maxime necessarium esse
exempla in delinquentes statuere. Hanc
licentiam in imperio Meleandri culpat
Cleobulus, dicens seditionū esse causam,
morem constituendi Rectoras provinciarum in
eam legem, ut non ante magistratu quam vi-
ta decedant. Barel. Arg. l. 3. Scilicet spes ista
impunitatis ad quævis mala eos adegit.
Sciebant enim se ipsos non amissuros im-
perium, quamvis regi molestiam crea-
bant. Judices pariter si intellexerint
non minui suam dignitatem ob patra-
tam injuriā, facilitè ad peccandum
alliciuntur ; Cambyses elegans hac in
parte præbet exemplū, qui iniquo Judi-
ci cutem destrahijussit, eaq; Judicis thro-
num circumdari in monumentum, cum

filio, qui Patri successit, cum omnibus re-
liquis, ut ab ejusmodi sibi caveant casu.

M E M B . Q U A R T U M .

U LTIMO hoc loco pauca dicenda su-
persunt, habita ratione institutæ
brevitatis, de quarta corruptæ Justitiae
causa, videlicet Tyrannorum crudelita-
te. Impatiens secundæ fortunæ ple-
rumq; esse solet animus mortalium,
nec æqua mente favorem ejus ferre
potest; hinc multis accidit postquam
eos supra alas suas elevavit, animum in
quævis mala demittunt: evenit hoc a-
quando iis, qui ad summum inter ho-
mines fastigium evecti sunt, cum in i-
stum incidunt errorem, omnia pro lu-
bitu agendi, non adhibita in consilium
recta ratione, sed furentis animi habidi-
ne; & propter ea edicta edunt, constitu-
tiones formant, leges erigunt qvibus sup-
primunt innocentes, pauperes maestant
spoliant denique cives in universum.
Exempla si subjungere placeret ea fa-
cile suppeditarent omnium temporum
historiæ. Nero horrenda voce, o-
ptabat ut Romani omnes unum habe-
rent

rent collum, quo posset unico i&tu u-
niversum populum perdere. Phalaris
Agrigentinorum Tyranus in Æneo tau-
ro inhumano more homines torrebat;
Herodes in Sacris literis sangvine in-
nocentum infantum imbuebat manus,
Sed hæc externa; proprius si accedimus
memoriæ procul dubio omnium infixa
hæret atrox Tyrannis quam in charis
simam Patriam exercebat ferox iste
Christiernus Secundus; qui viris de Pa-
tria optimè meritis, populo, imo ipsis
quoq; infantibus cruentas inferre ma-
nus non veritus est. Sub quorum omni-
um imperio miserè foedata exulaverat
Justitia; etenim dum ipse Pastor pro-
prium lacerat gregem, non abesse so-
lent lupi, qui errantes corripiant & de-
vorent. Propterea in juramentis Princi-
pum peculiaris præscribitur Justitiæ cu-
ra, Exemplo esse potest juramentum
Regum Galliæ quod describit Causin.
de Reg. Dei Diff. 34. Promisimus inquit
In Christi nomine veram pacem & Justitiam.
Omnes rapacitatem omnes iniquitatem, in
omnibus gradibus a se interdicendas. Ius in-

equi-

equitate & iustitia reddendum. &c. Sed tempus monet ut Claudamus dissertacionulam verbis ejusdem scriptoris, hoc plane Regium & Divinum est amici mere fidei lustrare universa, obstat enim improborum iniquitati atque audacia, occurrere solitudinem desertorum, dare afflictis opem, lucem ambigui, ordinem omnibus, his vero neglectis accrescit Injustitia, triumphat nequitia, perit Justitiae vigor. TANTUM.

Bales imperiorum sunt *Pietas & Iustitia*, inde florent regna, inde stant folia, & felix censetur populus qui timet Deum, honoret magistratum, concorditer & justè inter se vivit. At vero dum disrumpitur hic nodus, mox barbaries religionem, iustitiam rapacitas, dira rabies regnorum vitalia confundunt, exedunt, disturbant. Itaque ut sublimes revera sunt illi discursus, qui de sacris Pietatis & arcanis Iustitiae, tum utrorumque colapsorum & collabentium tum restaurandorum causis, sinceros sermones formant; sic Tuam laudamus quoque industriam, qued volueris non illas toties recocetas consequentias, ex quotidiano & vulgari speculacionum sacculo depromptas apponere, sed pulchra oratione ventilare causas corruptae Iustitiae. Vale. T.

DAN. ACHRELIUS.

Praesidis ante forum dignè sibi vendicat om̄e,
Virtutum colophon, splendida justitia;
Eius enim solii majestas eminet ampla,
Dum per fungatur munere quisq; suo.
At vice præstandâ cessantibus undiq; rebus,
Languecit junctim justitiae imperium.
Nec mirum: quoniam vires hac sumis earum
Obsequio, quo pōst deficiente labant.
Quod quia tute fide, quā par, monstrare, FA-
LANDER,
Tentas, evincis rem sine lite gravem.
Unde vel apparet, quanto candore vacasti
Dogmatisibus morum, crimina quādo fūdes
Injusti seculi præsentis reddere Zelō,
Aut exosa probis, aut manifeste malis.
Ipsem est ergo libens tantū tibi gratulor ausū;
Auguror hinc certus commoda multa peti;
Quēs svevit gratis cultores causa beare
Justitiae justos, justag; justificans.

GEORGIUS O. ÆNELIUS.

Iustitiam quidvis pretio superare fatetur,
Corruptâ hac fieri qui mala cuncta videt;
Corruptæ causas qui non penetrare valebit,
Cernat, quid præsens pagina contineat;
Et series laudum FALANDRO texere discat;
Prisca fides, optans, vivat & usq; cluat!
Quod gratulabundus facit
ERICUS TARVONIUS.

Si colerent homines animum molimine canto,
Quanto nunc passim corpus inane colunt,
Quam nos felices! pauci sed robora mentis
Exercant, studiis exacunq; bonis.
Quare maiorem, Falander noster, honorem
Es meritui, mentem qui decorare stades.

CHRISTOPHORUS Granqvist.

Cum in primis cognoscerem, te, Peregrinie Dn. FALANDER, jam induxisse animum, has relinquere oras, Disputationemque, ut ea in tui memoriam nobis super sit, e conscribere, adeo haec res anxium me reddidit: & id quidem non sine causa; nam dum in memoriam revoco familiarem animum, quo me amplexus es, nec mirum est si mortum aliquem sentirem, amissio præcipue eō, à quo fidelissima consilia habere potuisse; quod hujus seculi hominibus haud multis curæ esse existimo. Quippe quos putas amicissimos, illi sub specie sinceritatis abscondunt improbos animos, & quocunq; te verti obstant eorum astuti conatus, dum malevolo dente absentes lacerant, suam industriam, quamvis cum agresti inscitia conjunctam, jastantes, verbis superbis & ridiculis gestibus. Doleo inquam dicesum tuum tanto gravius, quanto hæ mihi obversantur vanitates sapientiæ; sed longius procedere, vetat haec occasio, cum satis se ipsam tua prodat virtus; Gratulor tibi profectum hunc & successum conatibus tuis ulterius voto exposco. Vale.

L. CARLANDER O-Borhus.

R.W.M.H. 6126